

## POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa Z. S. i M. S.  
przeciwko P. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 5 kwietnia 2017 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)  
z dnia 19 kwietnia 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwoty po 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

### UZASADNIENIE

Według art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania strona pozwana uzasadniła występowaniem w sprawie dwóch istotnych zagadnień prawnych.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego rozstrzygnięcie może przyczynić się do rozwoju prawa. Odwołanie się do tej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga – jak wynika z orzecznictwa Sądu Najwyższego – sformułowania tego zagadnienia z przytoczeniem wiążących się z nim konkretnych przepisów prawnych oraz przedstawienia argumentów świadczących o rozbieżnych ocenach prawnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 r., nr 1, poz. 11; z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, Wokanda 2004 r. Nr 7 - 8, poz. 51; z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, nie publ.).

Rozumianemu w wyżej przedstawiony sposób istotnemu zagadnieniu prawnemu nie opowiada podniesiona przez skarżącą kwestia dotycząca związku przyczynowego między wprowadzeniem obszaru ograniczonego użytkowania a ustalaną, na podstawie art. 129 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, szkodą polegającą na obniżeniu wartości nieruchomości. Skarżąca nie przedstawiła przekonujących argumentów, że podniesiona kwestia budzi poważne wątpliwości i decyduje o istotności – w rozumieniu art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. – przedstawionego zagadnienia prawnego. Uzasadniając omawianą przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przedstawiła wprawdzie racje, jej zdaniem, przemawiające za istnieniem wskazanego zagadnienia prawnego, jednakże zastosowana argumentacja nie przekonuje do tezy, że przyjęcie skargi do rozpoznania jest uzasadnione, tym bardziej, że skarżąca pomija wypowiedzi Sądu Najwyższego zawarte w uzasadnieniach wyroków z dnia 24 listopada 2016 r. II CSK 100/16 i II CSK 113/16 a także z dnia 15 grudnia 2016 r. II CSK 151/15.

W odniesieniu do zagadnienia prawnego związanego z opinią biegłego sporządzoną przez, jak podnosi skarżący, osobę nie mającą wymaganych, odpowiednich dla danego problemu, wiadomości specjalnych, przypomnieć należy, że ocena dowodu w postaci opinii biegłego należy do sądu, a wątpliwości skarżącego, jakie znaczenie i skutki przypisać takiej opinii, trudno uznać za mające charakter istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c.

Z przedstawionych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz.1800).

aj